

Homilija nadškofa msgr. Alojzija Cvikla DJ ob mašniškem in diakonskem posvečenju, stolnica, 25. junij 2018

Dragi sobrat, nadškof Marjan, spoštovani pater provincial minoritskega reda, spoštovani sobratje duhovniki, dragi diakoni, bogoslovci, dragi bratje in sestre! Poseben pozdrav vama, Primož in Sebastijan, ki bosta prejela diakonsko posvečenje in tebi brat Vladimir Rufin, ki boš postal duhovnik. Prsrčen pozdrav staršem, vsem sorodnikom in prijateljem.

Gospod je govoril Mojzesu, naj ukaže, »da Levijev rod stopi bliže in, naj ga postavi pred duhovnika Arona, da mu bodo služili«. Tako je bilo na začetku pri Mojzesu, tako je bilo s prvimi Jezusovimi učenci, ki so sprejeli povabilo, da bodo služili Gospodu z dejanji in z besedo. V pismu Hebrejcem beremo: »Duhovniki so postavljeni ljudem v korist, za to, kar se nanaša na Boga, da darujejo darove in daritve za grehe« (prim. Heb 5,1).

Cerkev vidi v Aronovem duhovništvu in v levitski službi, kakor tudi v postavitvi sedemdesetih »starešin«, predpodobe posvečenega duhovništva Nove zaveze. To še na posebej viden način izraža posvetilna molitev ob posvetitvi škofov, kjer je rečeno: »Skozi vso staro zavezo si začel oblikovati svojo Cerkev, od začetka si določil ljudstvo, ki je izšlo iz Abrahama, da postane sveto ljudstvo, postavil si poglavarje in duhovnike in vedno poskrbel za službo pri svojem svetišču ...«

V posvetilni molitvi ob posvetitvi diakonov pa Cerkev moli: »... za graditev tega novega templja, Cerkve, si postavil služabnike treh različnih redov, škofove, duhovnike in diakone, ki naj ti, eni kakor drugi, služijo kakor nekoč v stari zavezi, za službo v tvojem bivališču si oddelil sinove Levijevega rodu in si bil njihova dediščina ...«

Vse predpodobe starozaveznega duhovništva najdejo svojo dopolnitev v Jezusu Kristusu, »edinem sredniku med Bogom in ljudmi«, kot beremo v 1 Tim 2,5. Zato je Kristus resnični duhovnik, vsi drugi pa njegovi služabniki. Isti duhovnik Jezus Kristus je tisti, čigar vlogo opravlja njegov služabnik.

Poslanstvo duhovništva ni le ponavzočevati Kristusa, ampak je tudi v imenu vse Cerkve, prinašati pred Boga molitev Cerkve, kot to beremo v dokumentu II. vat. koncila o bogoslužju, št.33. Vedno je to daritev Jezusa Kristusa v Cerkvi in po njej. Celotna Cerkev je tista, ki moli in se s Kristusom, v edinosti Sv. Duha daruje Bogu Očetu.

Cerkev je ena, a je sestavljena iz mnogih posameznikov, kot smo brali v pismu Efežanom. Ti posamezniki imajo različne darove, ki pa jih niso sami zaslužili, ne sami izbrali. Darovani so jim. Ne v lastno korist, temveč v korist skupnosti. Namen je, da bi v skupnosti Cerkve vsakdo po svojem daru in ob darovih drugih, rasel v popolnega človeka do zrelosti, ki jo je moč doseči le v Jezusu Kristusu. Pavel vabi Efežane, naj zastavijo svoje življenje na temelju Kristusove ljubezni, kajti samo tako bodo tudi ohranili edinost srca in duha.

Ker je Cerkev postavljena na temelju Kristusove ljubezni, zato je Jezus vprašal Petra, ali ga ima rad. S trikratnim vprašanjem Jezus poudarja, kako bo ljubezen potrebna njemu in vsem poznejšim pastirjem Cerkve. Delo pastirjev bo toliko vredno, koliko bo prepojeno z ljubeznijo. Cerkev bo toliko »luč sveta« in »kvas zemlje«, »svetilnik na gori«, »Mati in učiteljica«, kolikor bodo njeni pastirji, dan za dnem na Jezusovo vprašanje odgovarjali: »Gospod, ti veš, da te ljubim«.

Peter se je užalostil, ker ga je Jezus vprašal v tretje, ali ga ljubi. Peter mora priti do spoznanja, da prej, ko se je zanašal nase, na svojo moč, ga je trikrat zatajil, spoznati mora, da lahko ljubi Jezusa samo, če je to dar »od zgoraj«.

Postati diakon, ali duhovnik, ne pomeni iti kamor človek sam hoče, kamor ga vleče srce. Raztegniti mora roke in iti tja, kamor ga vodi Božji Duh. Človeško gledano je to težko, če pa neskončno ljubim Boga, ki je vame položil klic: »hodi za menoj«, gre vedno za dejanje ljubezni. To je bilo izkustvo prvih Jezusih učencev, katerim je prijateljstvo z Jezusom povsem spremenilo življenje.

Tako se zgodi tudi z vsakim diakonom ali duhovnikom.

Draga kandidata za diakonat in kandidat za mašniško posvečenje, povabim vas, da v sebi obnovite veselje in hvaležnost za tisto prvo srečanje, ko ste začuli, da vas Gospod vabi, da greste za njim.

Dan za dnem je potrebno v sebi obnavljati in poživljati tisti trenutek in si vsak dan vzeti čas, da »boste sami z Gospodom«, po molitvi in premišljevanju Božje besede, kajti samo na ta način boste lahko njegovi služabniki, samo tako ga boste prinašali v ta svet in boste znamenje njegove ljubezni in usmiljenja.

Na ta način boste svoje poslanstvo opravljali z veseljem. Papež Frančišek, ko nas vse posvečene nagovarja, nas vabi h krotkosti, preprostosti, uravnovešenosti in sposobnosti za nenehno prenavljanje, kajti samo na ta način zmoremo služiti bratom in sestram.

Papež Frančišek pravi, da svet ne potrebuje birokratov in funkcionarjev, ampak navdušenih oznanjevalcev evangelija.

Draga Primož in Sebastijan, sedaj bosta posvečena za pomoč škofu in zboru duhovnikov pri službi besede, oltarja in dejavne ljubezni. Postala bosta služabnika oltarja in bosta pripravljala darove za daritev sv. maše. Vernikom bosta delila sv. Telo in Kri. Kot služabnika mize Božje besede, bosta oznanjala evangelij, bodisi pri pridiganju, pri katehezi in, ko bosta vernike pripravljala na prejem zakramentov.

Oznanjevalna služba je lepa in vzvišena in se je potrebno nanjo vestno pripravljati, kajti samo tako lahko vernike Božja beseda v resnici doseže in obrodi sad v njihovem življenju.

Dragi brat Vladimir Rufin, danes boš po Božji milosti, kot čisti zastonjski dar, prejel poslanstvo, da boš stopil v Gospodov vinograd kot duhovnik, da bi ljudem oznanjal, da se Bog v svojem usmiljenju sklanja prav k vsakemu človeku! Kot duhovnik boš obhajal presveto daritev, po kateri vstali Gospod med nami živi in deluje po nas, če spolnjujemo njegovo voljo. Sklanjal se boš k bolnikom, da jim pokažeš, da jim je Bog blizu. V obupanih boš prebujal upanje, ki ga more v človeku prebuditi samo Bog. Odpiral boš vrata sprave tistim, ki so se zaradi greha znašli daleč od Boga in ločeni od cerkvenega občestva. V Božjem imenu boš ljudem našega časa prinašal radost, mir, pogum in zaupanje.

Danes imamo mnogo literature in raznih pripomočkov, ki želijo v človeku prebujati pozitivno mišljenje in prinašati upanje. Nastane vprašanje, iz česa naj se pozitivnost hrani? Kristjani globoko doživljamo in vemo, da je to mogoče samo iz Božje bližine, ki je za človeka odrešujoča in ozdravljajoča. To je poklic in poslanstvo duhovnika. Biti pričevalec s tem, ko je moje življenje vraščeno v Boga in v izpolnjevanje njegove volje! To vraščanje v Božjo voljo človeka tako prevzame, da na tej poti postaja vedno bolj pričevalec Božje bližine, tako z besedo, kot tudi z življenjem.

Draga Primož in Sebastijan, čez nekaj trenutkov bosta stopila na pot diakonske službe in ti brat Vladimir Rufin na pot duhovništva, izročite se v varstvo našemu blaženemu A.M. Slomšku in naši nebeški Materi Mariji, ki naj vas spremlja in varuje, na poti, ki jo danes začenjate. Amen.

*Msgr. Alojzij Cvikl DJ
nadškof metropolit*